

[Startside](#) > ... > [Find En Advokat Eller Anden Juridisk Fagperson](#) > [Find En Ekspert](#) > Luxembourg

Find en ekspert

Indholdet er leveret af

Luxembourg

Luxembourg

I. Lister og registre over sagkyndige

Justitsministeriet kan udpege sagkyndige, oversættere, tolke samt retsrepræsentanter og edsvorne virksomhedsforligsmænd i straffe- og forvaltningsretlige sager til at udføre de opgaver, som de retslige og administrative myndigheder har pålagt. De sagkyndige, der således er blevet udpeget og efterfølgende har aflagt ed for en afdeling ved den øverste domstol, er opført på en [liste, der er tilgængelig på justitsministeriets websted](#).

Selv om registret er udformet med henblik på straffe- og forvaltningsretlige sager, anvendes det også i civil- og handelsretlige sager. Domstolene er ikke forpligtede til at udnævne sagkyndige fra registret, men de gør det typisk.

Fagfolk ansøger justitsministeriet om at blive opført på listen. Ansøgninger om optagelse på listen kan indgives til justitsministeriet via en onlineassistent på MyGuichet.lu under « [Services en ligne / Formulaire](#) » eller [MyGuichet.lu-appen](#). Et fuldstændigt dossier (herunder et eksamensbevis inden for det relevante område, dokumentation for erhvervs erfaring, et CV og en straffeattest) fremsendes til justitsministeriet, som derefter indleder kontrollen af bl.a. den sagkyndiges troværdighed. Ministeriet træffer afgørelse om, hvorvidt den sagkyndige skal registreres, ved at kontrollere ansøgerens kvalifikationer (herunder uddannelse inden for det pågældende fagområde og videregående uddannelse) og erfaring. Sagkyndige, der optages på listen, skal aflægge ed for retten.

Når ansøgeren er udnævnt til sagkyndig af justitsministeriet og har aflagt ed for en domstol, offentliggøres registrets indhold i Luxembourgs officielle tidende. Når sagkyndige er opført på listen, har de ikke nogen særlige forpligtelser. Det er ikke nødvendigt at sende en aktivitetsrapport til ministeriet. De er ikke forpligtede til at følge en løbende uddannelse. Registret ajourføres løbende.

Sagkyndige kan fjernes fra listen, hvis de tilsidesætter deres forpligtelser eller faglige etiske regler eller af andre alvorlige årsager. Sådanne årsager foreligger, hvis de ikke længere har de krævede kvalifikationer, har forsømt deres forpligtelser eller ikke længere udviser den fornødne troværdighed, f.eks. er fundet skyldige i en forbrydelse. En ekspert fjernes fra listen ved afgørelse truffet af ministeren i samråd med den offentlige anklager og efter høring af den pågældende sagkyndige. Afskedigelsen sker ved ministeriel bekendtgørelse om tilbagekaldelse af opførelsen på listen. Der kan gøres indsigelse mod tilbagekaldelsen ved forvaltningsdomstolen. Der findes ingen særlig adfærdskodeks eller etisk kodeks for sagkyndige. Etske retningslinjer eller andre faglige adfærdskodekser, der gælder for den sagkyndiges specifikke erhverv, skal dog overholdes.

II. Sagkyndiges kvalifikationer

Sagkyndige skal have et vist uddannelsesniveau inden for deres fagområde for at kunne kalde sig sagkyndige. Uddannelsen vil være afgørende for, at de kan optages i justitsministeriets register over sagkyndige. Sagkyndige skal hverken være medlem af en faglig organisation eller forbedre deres kvalifikationer løbende for at arbejde som sagkyndige (der findes ikke noget system til videreuddannelse, men sagkyndige kan uddanne sig på frivillig basis).

III. Sagkyndiges honorarer

Vederlag til sagkyndige fastsættes ved lov. I særlige tilfælde, navnlig hvis den sagkyndiges opgaver er særligt komplicerede, kan retten beslutte ikke at anvende den lovbestemte takst. I praksis anmoder sagkyndige normalt parterne om at indgå aftale om betaling af et højere beløb end den lovbestemte takst. På det civilretlige område er den ene part forpligtet til at betale den sagkyndige på forhånd, når den sagkyndige er udnævnt af retten. Sagkyndige kan modtage et forskud på deres honorarer, der overstiger den lovbestemte sats. Men når sagen er afsluttet, afgør retten i afgørelsen om sagens realitet, hvem der skal bære den endelige byrde. Omkostningerne kan deles mellem parterne. Parterne kan få retshjælp, for så vidt angår den sagkyndiges vederlag med de fastsatte satser.

I straffesager betales forskuddet altid af staten. Sagsøgte skal kun betale den sagkyndiges vederlag, hvis sagsøgte dømmes. Sagkyndige, som er udnævnt på anklagerens anmodning, kan også betales af staten.

IV. Sagkyndiges ansvar

Der gælder ingen særlige regler for sagkyndiges ansvar. Deres handlinger er således omfattet af almindelige erstatnings- og aftaleretlige regler. Disse regler fastsætter ikke et loft over ansvaret. Sagkyndige er ikke forpligtede til at dække deres eventuelle ansvar via en erhvervsansvarsforsikring.

V. Supplerende oplysninger om brug af sagkyndige

Udnævnelsen af sagkyndige er p.t. omfattet af en specifik lov, nemlig « [Loi modifiée du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes](#) » (lov som ændret af 7. juli 1971 om straffe- og forvaltningsretlige sager, indsættelse af edsvorne sagkyndige, oversættere og tolke, som supplerer de retlige bestemmelser om autorisation af sagkyndige, oversættere og tolke). Denne lov vedrører kun straffe- og forvaltningsretlige sager. Der findes ingen særlig lovgivning på det civilretlige område.

Det skal bemærkes, at visse andre bestemmelser i strafferetsplejeloven og den civile retsplejelov er relevante, og det samme gælder « [Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives](#) » (loven som ændret af 21. juni 1999 om forvaltningsprocedurer).

Der er ingen grundlæggende forskelle mellem udnævnelsesprocedurerne på det civil-, forvaltnings- og strafferetlige område. I straffesager har sagsøgte imidlertid mere omfattende rettigheder end i andre sager. Langt de fleste af de retssagkyndige udnævnes i forbindelse med indledende procedurer forud for retssager. Mindst halvdelen af anmodningerne om udnævnelse af en sagkyndig indgives som led i en indledende procedure. Det er ikke særlig almindeligt, at der udnævnes sagkyndige under selve retssagen.

1. Udnævnelse af sagkyndige

I Luxembourg udnævnes retssagkyndige af domstolene eller hyres af parterne. Kun dommere kan udnævne sagkyndige med status som retssagkyndige, enten på parternes anmodning eller af egen drift. I straffesager udnævner undersøgelsesdommeren (*juge d'instruction*) ofte den sagkyndige, på enten den sagsøgte eller anklagerens anmodning. Undersøgelsesdommeren kan også udnævne den sagkyndige af egen drift. Da undersøgelsesdommerens afgørelse er en foreløbig afgørelse, finder princippet om kontradiktorisk sagsbehandling ikke anvendelse.

Inden for strafferetten er der særlige regler for sagkyndige, som er til rådighed for sagsøgte til at afgive en supplerende eller ny sagkyndig erklæring.

I civil-, handels- og forvaltningsretlige sager kan der udnævnes en sagkyndig forud for retssagen, hvis der er tale om et særligt hastende tilfælde.

a) Rettens udnævnelse

Under selve retssagen udnævner retten en retssagkyndig, når den har behov for rådgivning om tekniske

spørgsmål, der opstår under sagens behandling. Domstolene kan gøre dette på parternes anmodning eller af egen drift. Sagkyndige skal indberette eventuelle interessekonflikter med en part.

Det er muligt at udnævne en sagkyndig forud for en retssag, hvis sagen haster, eller hvis der er behov for sagkundskab med henblik på en kommende retssag om sagens realitet. Udnævnelsen af en sagkyndig i denne indledende fase er det eneste aspekt af proceduren, som kræver, at parterne indgiver en specifik anmodning. Generelt kan denne procedure ikke indledes, uden at sagsøgte har haft mulighed for at blive hørt af dommeren. I særligt hastende tilfælde kan retssagkyndige dog udnævnes straks, men i dette tilfælde skal den sagsøgte have mulighed for at blive hørt på et senere tidspunkt.

Når parterne anmoder om, at der udnævnes en retssagkyndig, eller tager stilling til et forslag fra retten om at udnævne en sagkyndig, kan parterne foreslå sagkyndige og indgå aftale om en bestemt sagkyndig. Hvis retten beslutter at udnævne en retssagkyndig af egen drift, bør den underrette parterne herom og anmode dem om at fremsætte deres bemærkninger, inden der træffes en sådan afgørelse. Domstolene er ikke forpligtet til at udnævne sagkyndige, der er opført i registret over sagkyndige, selv om de typisk gør det i praksis.

b) Parternes udnævnelse

Parterne udnævner aldrig retssagkyndige, men kan være involveret i rettens udnævnelse af en sagkyndig. De kan indgå aftale om den sagkyndiges opgaver, om fordelingen af omkostningerne og endda om en bestemt sagkyndig. I givet fald fremsender de en fælles skrivelse til den valgte sagkyndige. Hvis parterne er enige, kan dommeren tillade, at den pågældende sagkyndige udnævnes. Dette sker meget ofte i forbindelse med indledende procedurer.

2. Procedure (civile sager)

Når den retssagkyndige er udnævnt, indkalder den pågældende parterne for at drøfte sagen med dem. Sagkyndige kommunikerer sædvanligvis med parterne via deres advokater og holder også retten orienteret om udviklingen. Der er ingen specifikke regler for, hvordan dette håndteres, bortset fra kravet om til enhver tid at overholde princippet om kontradiktorisk sagsbehandling: Hver part har til enhver tid ret til at udtale sig om alle sagens aspekter.

Der er to begrænsninger for dette princip, nemlig i forbindelse med den sagkyndiges undersøgelser af rent faktuelle forhold og undersøgelser, der invaderer privatsfæren (dvs. lægeundersøgelser). I disse tilfælde skal den sagkyndige dog forelægge resultaterne af undersøgelserne for de øvrige parter, inden vedkommende færdiggør sin rapport.

Den kompetente domstol overvåger fremskridt med hensyn til den sagkyndiges undersøgelser. Retten kan, når den anmodes herom, erklære, at den sagkyndige ikke er tilstrækkeligt kvalificeret, og udnævne en anden sagkyndig. Da der i langt de fleste tilfælde kun udnævnes én sagkyndig, er der ikke fastsat nogen procedure for sagkyndiges møder før retssagen for at afklare spørgsmål.

a) Sagkyndig erklæring

Den sagkyndige indgiver sin rapport skriftligt. Den sagkyndige skal ikke strukturere sin rapport på en bestemt måde. Den sagkyndige har pligt til at udføre sine opgaver loyalt og under overholdelse af princippet om kontradiktorisk sagsbehandling. Vedkommende skal behandle alle faktuelle spørgsmål i sit arbejde, men har ikke ret til at besvare retlige spørgsmål. Den sagkyndiges mandat afgrænses af retten. Det gælder dog ikke i forbindelse med procedurer, hvor den sagkyndige er udnævnt af parterne uden rettens mellemkomst, hvor den sagkyndige tager højde for parternes overvejelser.

En foreløbig rapport er ikke obligatorisk, men kan udarbejdes, hvis omstændighederne i den konkrete sag kræver det. Det gælder især, hvis der opstår nye spørgsmål under udførelsen af opgaverne, eller hvis parterne ikke samarbejder med den sagkyndige.

Det er sjældent, at den sagkyndige skal aflevere en supplerende rapport. Dette forekommer, hvis den sagkyndige ikke har besvaret alle de spørgsmål, der er omfattet af vedkommendes opdrag, eller hvis der senere opstår yderligere spørgsmål. Retten afsiger en ny kendelse, hvoraf det fremgår, at der er behov for supplerende oplysninger, og det præciseres, hvilke spørgsmål der skal besvares. Parterne kan anmode dommeren om

yderligere oplysninger. I praksis er det imidlertid mere sandsynligt, at en anden sagkyndig udnævnes, afhængigt af parternes tilfredshed med den første rapport.

Den sagkyndiges rapport kan anfægtes i erklæringer fra parterne eller en anden sagkyndig. Retten er ikke bundet af den holdning, der kommer til udtryk i den sagkyndiges rapport. Retspraksis fastslår, at retten kan fravige den sagkyndiges erklæring, hvis der er gode grunde hertil, dvs. hvis en eller begge parter dokumenterer, at den sagkyndige tager fejl. Modstridende rapporter har samme bevisværdi, uanset om den sagkyndige blev udnævnt af retten eller af parterne. Rapporter, der blev bestilt af en part, eller modstridende rapporter samt rapporter, der er skrevet, uden at den sagkyndige har respekteret princippet om kontradiktorisk sagsbehandling, kan fremlægges og drøftes under retssagen, men de har ikke samme bevisværdi som de rapporter, der er udarbejdet i henhold til dette princip.

b) Retsmøde

Sagkyndige behøver ikke at deltage i indledende retsmøder. De bør deltage i et retsmøde for at besvare spørgsmål fra retten efter at have afleveret deres rapport. De krydsforhøres ikke i retten.

■ Sidste opdatering: 14/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.